

BÉKEHARANG

HITMÉLYÍTŐ, HITÉBRESZTŐ ERKÖLCSNEMESÍTŐ LAP.
MEGJELENIK MINDEN HÓ ELSEJÉN

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2. P. EGYES SZÁM 20 F
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VI., Felsőerdősor 5. I. emelet.

Győzedelmes élet.

Csak néhány nap előtt ünnepeltük husvétot. Ez az ünnep a győzelem ünnepe. Az élet fejedelme legyőzte a halált. Ez a győzelem meghozta számunkra is a győzedelmes élet lehetőségét. Jézus nem olyan hős, akít mi csak megcsodálunk vagy éppen megirigyelünk. Ő azért győzött, hogy mi is hőssé legyünk.

Ha tehát most husvét után elindulunk a hétköznapi életbe, többé nem töprengve és félve haladunk utunkon, hanem emelt fővel, a győzelem bizonyosságával szívünkben. Nem azt várjuk hát, hogy minden baj nehézség és harc megszűnik, hanem ezek felett győzedelmeskedünk.

János apostol szerint a mi hitünk győzi le a világot. A hit tehát az a csatorna, amelyen keresztül Krisztus feltámadási ereje szívünkbe ömlik. Vagy úgy is kifejezhetjük, hogy a hit által vesszük birtokba azt az erőt, amelyre mindennap szükségünk van, hogy győzedelmeskedhessünk. A Feltámadott ereje lesz a mi erőnk hit által.

„Hála az Istennek, Aki a diadalmat adja nekünk, a mi Urunk Jézus Krisztus által”, mondja Pál apostol. Ő sem kételkedik egy pillanatra sem, a győzelemben. Pedig mennyi kísértésen és megpróbáltatáson kellett Pálnak át- esnie. És hogyan tudott volna csak megállani is, ha nem ebbe a végleges győzelemben vetett hit által. Számára a hit nem valamilyen vallásrendszer elméleti elfogadásában állott, mint sok mai ember számára, hanem neki a mindennapi életben kellett kipróbálnia, Istenbe vetett hitének értékét. Amire nekünk manapság szükségünk van, az nem egy új, jobb vallás, hanem olyan hit, amely minket valóságos, élő kapcsolatba hoz a győzedelmes élet fejedelmével. Hiába tudunk szépen beszélni vagy írni, ha a mindennapi élet meghazudtolja beszédünket és írásunkat.

Mindig volt sok elégedetlen ember a világon. Bárhogyan fordul is az ilyen emberek sor-

sa, soha nem jutnak el a hálaadáshoz. Nekik mindig lesznek kívánságaik, amelyek nem teljesülhetnek és mindig lesznek események, melyek nekik nem tetszenek. Milyen magasan áll felettük Pál, aki azt mondja magáról: Tudok megaláztatni is, tudok bővölködni is, ismerős vagyok a jóllakással is, az éhezéssel is.” Éppen ez a nagy a kereszténységben, hogy az nem függ az élet külső körülményeitől és szeszélyeitől. Akár gazdag, akár szegény, akár nagy családban, akár a magányban, mindig egyformán hatályos. Ha szegény vagyok nem kell várnom amíg gazdag leszek, ha beteg vagyok nem kell várnom amíg egészséges leszek, hanem minden helyzetben és minden állapotban egyformán győzedelmes lehetek. Jézus él, és Jézus győz mindig, minden körülmények között, az én életemben is.

Minden győzelem előtt és minden győzelem alapja azonban: Jézus győzelme bennem. Van az ember szívében valami, ami akadályozza őt a győzelemben. Ami akadályozza őt már a győzelemben vetett hitben is. Mint egy kolonc függ ez az emberen és nem engedi még futni sem, még kevésbé győzni. Ez a valami a bűn súlya. Az emberek oly könnyen követnek el mulasztást, oly könnyen terhelik meg lelkiismeretüket és azután mint ólom súlyosodik ez az ember szívére és lelkére és ettől senki és semmi sem szabadíthatja meg őt, csak a feltámadott, győzedelmes Jézus. Ezért hívja Jézus a megterhelteket magához, mert más senki a terhet levenni nem tudja. Aki azonban azt hiszi, hogy megmaradhat a maga önző, csak magát szerető életében, azt Jézus sem szabadíthatja meg. Reá kell tekinteni, aki a keresztre ment, hogy szabadítson minket bűneinktől. Amíg ezt be nem látjuk, el nem ismerjük, sőt tagadjuk, nincsen szabadulás, nincsen győzelem számunkra.

Nekünk magunknak kell hinni. Elfogadni, amit Jézus győzelmével számunkra biztosított.

Tegyük hát le az elviselhetetlen sulyt az Ő lábaihoz, hitben. Ha egyszer Ő győzött mi felettünk és mi bennünk, nem lesz többé más kívánságunk, minthogy mi is győzzünk ezentul mindig Ő általa.

T.

Hamis ígéret . . .

Szabadságot ígervén azoknak, holott ők meguk a romlottság rabszolgái: mert akit valaki legyőzött, az annak szolgájává lett. Mert ha az Urnak, a megtartó Jézus Krisztusnak megismerése által a világ fertelmeit elkerülték, de ezekbe ismét belekeveredve legyőzetnek, az ő utolsó állapotjuk gonoszabbá lett az elsőnél. (Pét. II. 2/19–20)

Mint szabadság ígérőkről beszél az apostol azokról, kiknek befolyása lehet azokra a lelkekre, kik az Urat akarják követni és azoknak tekintetét eltéríti az egy igaz célról, az Ur Jézusról. De így jön a gonosz a bűnnel is, sokszor az igazság angyalának köntösébe. — „Szabadságot ígér, s maguk a romlottság szolgái? — De adhat-e békét a bűn? Vagy az, aki annak szolgája? Adhat-e nyugalmat a kielégített vétek vagy annak papja? Beszélhet-e szabadságról az, ki maga is a bűn rabja, s nem Jézussal küzd ellene? — „Ha akit valaki legyőzött, annak szolgájává lesz” — írja tovább az apostol. Ha minket egy szenvedély, bűn, vagy gonosz szokás vagy szennyes gondolatok ellenséges serege legyőz, annak szolgáivá leszünk. Azt szolgáljuk, — mert ki bünt cselekszik, szolgája a bűnnek — mondja az Ur Jézus.

Az emberi természet, a maga gyengeségénél fogva, soha nem képes uralkodni önmagában. Mindig jönnek öntudatlanul is behatások, melyek valamely irányban sodornak minket, amely felé hajlunk, amely befolyásolna és mi annak szolgái leszünk. A jelenlegi komoly idők, különösen alkalmas példát nyújtanak e tekintetben. Ezek az idők választat elé állítják Isten gyermekét is. Vagy az aggodalom ejti rabul, vagy az Ur iránti hit és bizalom boldog szolgái lesznek. Ha az Urnak engedünk befolyást, úgy az Ő szolgálatában állunk, ha félelem lelke irányít, úgy annak szolgái vagyunk, ha a bűnei akkor az életünk ura, ha az Ur lelke vezet, akkor az Ő boldog szolgálatában állunk, mely szolgálat, a legszentebb és legtisztább szabadság. — „Mert ahol az Urnak Lelke, ott a szabadság” (Kor. II. 17.)

Nagyon komoly, gyakorlatilag már számtalanszor beigazolt igazságot tartalmaz a huszadik vers: Ha valaki az Ur megismerése által a világ fertelmeit elkerülte. — Ez azt jelenti,

hogy az Ur megismerésével együttjár a fertelem elkerülése. Vagy nem ismerjük meg igazán az Urat. De ha valaki tényleg megismerte Krisztust, az kerüli a fertelmet. Te megismerted-e tényleg a Megváltót és kerülöd-e a fertelmet? Amily mértékben megismertük az Urat, olyan mértékben kerüljük a fertelmet. Ha az Urról felületes ismeretünk van, akkor felületes a tartózkodásunk a fertelmektől is. Ha alaposan átadtuk magunkat Neki, úgy a világ fertelmeit is alaposan elkerüljük, mert ennek nem tudunk szívünkben helyet engedni.

De mik azok a fertelmek? Amik iszonyatok, utálatok Isten előtt és természetesen a világban. Az ótestamentum számos helyen beszél ez utálatosságról, fertelmekről, különösen Mózes III. és V. könyvében. De most csak az újtestamentum egy helyére akarok hivatkozni. Luk. 16/15-re melyben azt mondja az Ur Jézus: — *Ami az emberek közt magasztos, az Isten előtt utálatos.* — Tehát mi fertelem Isten előtt? Amit az emberek oly nagyra becsülnek. Nemcsak a bűn bármely formájában, hanem a világ szeretete. Fertelem Isten előtt a hiábavalóságok keresése, pénzvágy, dicsvágy. Amikor valaki az Ur Jézust megismeri, ezeket valóban elkerüli. A bűn terhét Jézus vére alá viszi, olyan terhes és fölöslegesnek tűnik fel neki még a hétköznapi megélhetés legelemibb kérdéseivel való foglalkozás is. Mikor egy lélek igazán megismeri az Urat, szinte kínos a ruházat, élelem, lakás dolgaival való törődés. Szeretne állandóan Mária módjára Jézus lábainál ülni, mert örvendező bizonyossággal érzi, hogy nincs itt maradandó városunk és vágyakozik elköltözni és a Krisztussal lenni, mert ez sokkal inkább jobb. (Fil. 1/23.) A világ vágyairól, szórakozásairól, önigazságairól, érdekességeiről, érdekeiről, kétes örömeiről és dicsőségéről nem is beszélve, melyeket elhagyva, messze elkerül.

De a megismerés után jön a kísértés. Sokszor egészen egyszerű beszélgetésen, olvasmányon, néha egy ujságcikken, sőt talán egy kirakat, vagy kép szemléletén át. És már az ajtó előtt áll a világ fertelmébe, aggodalmába, kívánságiba való belekeveredés. Nem ismerjük mindnyájan ezt az állapotot? Midőn az Ur megismerése és a neki való teljes átadás után, talán egy lökdösődő ember elég, hogy belekeverjen a harag és indulat fertelmébe? Egy kis közgazdasági vagy háborus hír és már az aggodalom, a félelem fertelmébe keveredünk bele. Egy kis kellematlenség és csüggedés, izgalom, ingerültség fertelmei szélén állunk, vagy egy pillantás és már a tisztátalanság rut fertelmébe huzna. Oh mennyi, de mennyi alkalom és mód a világ fertelmeibe keveredni, az irigység, a pletyka, lösvénység, hazugság, divat, érzékenység fertelmei vesznek körül bennünket, egy óvatlan lépés és már belekeveredtünk.

Ha egy szerencsétlen pillanatban beleesünk a fertelmek valamelyikébe, az nem jelenti

azt, hogy az már győzedelmeskedett is. A bűn és a világ fertelme akkor győzött le, mikor magunkat megadtuk annak. Ha valaki 1. megismerte az Urat, mentő kegyelmét, szeretetét és vezetését, 2. elkerülte a világ fertelmeit, 3. ezekben ismét belekeveredett, 4. és az *legyőzte*: ezután következik az a szörnyű állapot, amely gonoszabb annál, mint az volt, amikor még egyáltalán nem tudott az Urról.

Ez természetes is. Mert hiszen, még a világban elmerülve a világnak élt, tudatlanságban járt. Nem tudta jobban, nem ismerte a helyes utat, de mikor valaki felismerte a bűn átkát, megtalálta az abból való szabadulást az Urban, s felismerte a Megváltó munkáját életében, akkor már tudta a helyes utat. Tudja mit kellene tenni, merre kellene menni és mégis az ellenkező irányban halad. Természetes, hogy az önvád, a lelkiismeretfurdalás, megkeményedés sulya alatt állapota gonoszabb lesz. Adja az Ur, hogy ne legyen senki közöttünk, ki e gonosz, szörnyű állapotot megismeri, hanem imádkozó lélekkel ragaszkodva az Urhoz, megmaradjunk az első szeretetben, melyben az üdvbizonyosság boldog tudatában tellünk bizonyosságot az Urról. Ha egy gyenge pillanatban a sátán belekeverne az egykor megutált fertelmekbe és elrabolná az Urnak régi, boldog megismerését, óh ne adjuk meg magunkat, ne győzzetessük le a gonosztól mert bármily hatalommal törjön is lelki békénkre, boldogságunkra, az az Ur, akit megismertünk, elég hatalmas és erős bennünket kirántani a fertelmek mocsarából ha őszinte szívvél nyújtjuk feléje kezünket és kiáltunk Hozzá segélyért.

(Liebstöckl.)

Tegnap, ma? . . .

Él, él biz' a rejtett valóság:

Tegnap, ma? . . . Hidd, hidd el,

Egy az a holnappal.

És a tetted, — az eldobott kő —

Hozzád van az kötve

Láthatatlan szalaggal.

Óh ember! Voltál, vagy és leszel,

Soha még egy szavad sem vész el,

— Hiszed, vagy nem? — Tőled nem
[szakad el.

Bókai Farkas.

Igazságos férfiú nem az, ki nem árt, hanem aki árthatna és nem árt. (Plaut.)

Szerkesztői rovat.

Dicsőség Istennek. Most újra elmondhatjuk, amit máskor is elmondtunk már: „Tudom, hogy Te mindent megtehatsz!” „Tudjátok meg az Ur az Isten!” „Menjete be az Ő kapuin és adjatok hálákat neki!”, És tegyük hozzá: „Ti gonoszt gondoltatok én ellenem, de Isten azt jóra gondolta fordítani!” Mi csendesen megállunk. Olyanok vagyunk mint akik álmodunk. Félnünk szólni, mert attól tartunk, hogy minden szó csak leronthatja amaz érzelmeket, melyek bensőnket betöltik. A délvidék visszatért! A hála olyan mértéke tölti be szívünket, mit szó ki nem fejezhet.

Szívből köszöntjük déli testvéreinket! Alig várjuk, hogy szívünkre ölelhessük őket. Hosszú volt ez a két évtized, de talán még hosszabbnak fog tűnni most e néhány hét, amíg Hozzátok elmehetünk. Isten hozott Benneteket! Soha el nem akarjuk ezt felejteni. Talán nehéz munkában, megpróbáltatásban ez a tudat fog minket hordozni: Isten vezérelt Benneteket haza, hogy együtt éljünk, küzdjünk és győzedelmeskedjünk!

Ha Isten Benneteket haza vezérelt, úgy bizonyára Neki egészen különös célja van ezzel. Nagy feladatot akar reánk bízni. Ezt a nagy munkát csak együtt válllvetve tudjuk elvégezni. Ezért mindegyikünk a maga helyén abban a tudatban éljen, hogy Isten vezérelt minket össze és az Ő munkáját akarjuk elvégezni: együttes erővel. Adja a jó Atya, hogy kiki megismerje a maga feladatát és Istenbe vetett hittel tudjon győzedelmeskedni mindentől és mindenkortól!

A *gyülekezeteinkből* sokan hadba vonultak. Prédikátoraink közül csak Schmidt, Hecker Adám és Dobos testvérek vonultak be. Mindnyájunkat az Ur kezében tudjuk. Éppen ezért szüntelenül könyörgünk értük. A jó Atya megtudja őrizni őket és a legnagyobb veszedelemben is, szárnyaival Ő takargatja őket. Legyen hála és dicséret Istennek, a mi édes Atyánknak eme bizonyosságért.

Mint lapzártakor értesülünk, Dobos tv. ismét átvehette munkáját.

Márkus József nyiregyházi prédikátort és nejét ápr. 6-án az Ur egy leánykával ajándékozta meg, ki a keresztségben Erzsébet Sarolta nevet kapta. Az Ur áldása legyen a szülőkön s a kis gyermekben.

Kiadja: Keresztyén Könyvesház korl. fel.
Szövetkezet, Budapest, VI., Felsőerdősor 5.

Felelős kiadó és szerkesztő:

Tessényi János, Budakeszi, Fő-u. 5.

Nyomatott: Kultura könyvnyomdában, Kaposvár.
Nyomdáért felel: Henczer István.

M e g h i v ó

a Keresztény Könyvesház Korl. Fel. Szövetkezet 1941. évi május hó 16. napján délután 4 órakor
— Budapesten, VI., Felsőerdősor 5. Ill. 29. sz. alatt levő tanácstermében tartandó

rendes évi közgyűlésére.

T Á R G Y S O R O Z A T :

- 1.) Az 1940. üzletév zárszámadásainak felülvizsgálata és megállapítása.
- 2.) Az igazgatóság és felügyelőbizottság jelentéseinek előterjesztése és jóváhagyása.
- 3.) Határozathozatal az igazgatóságnak és felügyelőbizottságnak adandó felmentvény tárgyában.
- 4.) Határozathozatal az 1940. üzletév mérlegében kimutatott veszteségnek a következő üzletév számlájára való átvitele tekintetében.
- 5.) Esetleges egyéb indítványok előterjesztése és tárgyalása és azok felett való határozathozatal.

Budapest, 1941. április hó 1.

Az igazgatóság.

Tartozik	Mérlegszámla	Követel	
Ingatlanok	P 962.395'26	Üzletrésztőke	P 55.000'—
Értékpapírok	P 28.573'46	Hitelezők	P 967.895'44
Berendezés	P 536'—	Átmeneti számla	P 175'—
Pénztárhelyettesítés	P 351'65		
Árukészlet	P 7.187'05		
Adósok	P 289'99		
Veszteség:			
előző évekről	P 21.407'59		
1940. évi	P 2.329'44		
	P 23'737'03		
	<u>P 1.023'070'44</u>		<u>P 1.023'070'44</u>

Budapest, 1940. december 31.

Az Igazgatóság.

Megvizsgáltuk és rendben találtuk:

A Felügyelőbizottság.

Tartozik	Veszteség- és Nyereség-számla	Követel	
Veszteség áthozat múlt évről	P 21.407'59	Ingatlanok bérjövödelme	P 36.454'87
Kamat	P 18.484'88	Veszteség:	
Adók és illetékek	P 18.846'30	előző évekről	P 21.407'59
Költségek	P 1.046'83	1940. évi	P 2.329'44
Leírások	P 406'30		P 23'737'03
	<u>P 60.191'90</u>		<u>P 60.191'90</u>

Budapest, 1940. december 31.

Az Igazgatóság.

Megvizsgáltuk és rendben találtuk:

A Felügyelőbizottság.